

עניין: איסור דאורייתא מטעם סייג

לקח טוב לרבי יוסף ענגיל סימן חי'

כלל חי. אי מצינו סייג בדאורייתא.

הנה נא שמחי אל לבי לברר אי מצינו איסור דאורייתא מטעם סייג ופסירותי בה תאחזו מקומן בסיד ואלס כמס :

ב) במדרי נשא פרשה יי חיל ועתה הסמרי נא סאכירס שלא חשכה חומץ יין וחומץ שכר וכל משרת ענבים שאלו אינן חלה משמרת לין כדי שלא יבוא סמיר לשחות יין עכיל. וכפמיצ בפסחיס כוללח חלק אי

יב) בפסחים דפיס פיא ועלס לא חשברו זו אחד עלס שיש זו מוח ואחד עלס שאין זו מוח ומס חני מקיים ואכלו את כבשר בלילה סוס כבשר שעל גבי העלס וברשיי דים ומס חני מקיים ואכלו את כבשר כבשר ספיג העלס כי חיל אבל מוח לא דליכא לאוקמי' במוח נמי ועיי גחלח דלא מזריך לי הרס מילתא דלתי ככ ידי חקלס דילמא סקס עכיל.

ואולם סיומר נראס ככונת רשיי כגיל כוא דנסי דאין כתורה אסרת איסורי גזירות וחששות עכז לא חלה סחורה לעשות מעשה סגורמת חקלת עבירה ולא חעשה מלכ מס כי דרכי דרכי טעס וכל נחיצותי שלס ועל כן אס הדין כוא דעסכ דאכילת מוח לא דמי לאו דעבירה עלס איכ אסור לסבור העלס אסי לטורך כמות ואיכ אז מאלינו אנו אומרים שמה שאמרה תורה ואכלו את כבשר בלילה סוס לא יתס הכונס על כמות שבפנמות ספסח ועיי טמרתא כיון דיש בגומרתא חקלת סקס וכסיוספס פיי כגומרתא כרי כסי ספקיפס שכיא עבירס עבירה כיון שאסור לסבור לטורך אכילת מוח ועיי לא כסי כחוסיק גורמת לעבירה חלילה ולא חלה סחורה מילתא דליח כיי חקלת עבירס ועיי אין מלה כלל לטרוף כעלס ולאכול כמות כיון שלא כיוח חורס כעלס כאלת ודויק היסב. ועוד יש לכסביר

יז) מצאתי עוד סייג בדאורייתא כש"ס נזיר דמ"ה ע"א ר' שמעון סזורי אומר וגלח הנזיר פתח אוהל מועד ולא נזיר (פי' דתיבת הנזיר ממשע נזירס שלא תגלח פסח אוהל מועד אלא כמדינה) שמה יתגרו כה פרחי כהונס ובתוס' סס ד"ה ולא נזיר' כתבו משמע שטעמא דקרא שמה יתגרו כה פרחי כהונס וכו' עכ"ל. ומבואר דהחורה אסרה לגלח אשה נזיר' פתח אוהל מועד מחשש וסייג דשמה יתגרו כה פרחי כהונס ומפורס דשייך סייג בדאורייתא. ולפמ"ש בלוח י"ב דאף אס אין סחורה אסרת איסורים סייגוס עכ"ז לא חעשה מלה נומילתא דליח כיי חשש ותקלת עבירה א"כ אין ראי' דיל' כוונת ר"ס סזורי וגלח הנזיר ולא נזיר וכו' סייט דלנזיר ליוחס תורה לגלח פתח אוהל מועד משא"כ לנזיר לא ליוחס תורה זה והיא רשאה לגלח כמדינה כמו פתח אוהל מועד דלא רלחה תורה לחייבה בגילוח פתח אוהל מועד כיון דליח כיי חשש דשמה יתגרו וכו' ואפי' חפרס דטונת ר"ס סזורי באמרו ולא נזירס היא לאיסור דנזירס אסורה לגלח פתח וכו' נמי ניחא דכיון דאין מלה שחלח סס שוב אס תגלח סס חשיב כיון וספיר אסרה לגלח סס עש"ה כנזיר כסוני' וע' יומא מ"ז ח' השחא לפני מלך כו"ד אין עושין כן וכו' ובחתי ככ"ז רק להעיר :

אבות דרבי נתן פ"א

אומר הוי זהיר בדברך ^למבמלה: ה ועשו סייג לתורה. ועשה סייג לדברך כדרך שעשה הקב"ה סייג לדבריו ואדם הראשון עשה סייג לדבריו. תורה עשתה סייג לדבריה. משה עשה סייג לדבריו ^ו ואף אייב ואף גביאים וחכמים כולם עשו סייג לדבריהם. איזהו סייג שעשה הקב"ה לדבריו הרי הוא אומר (דברים כט) ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת מלמד שגלוי היה לפני מי שאמר והיה העולם שעתידין הדורות כך לומר על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת לפיכך א"ל הקב"ה למושה משה כתוב והנח לדורות הבאים ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' [וגו'] וילכו ויעברו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ^ז הא למדת ^ח (שעשה הקב"ה סייג לדבריו ^ט וכתיב בתריה מה שהיו עתידין לומר עדיין) שהוציא הקב"ה שכר ברויותו בשלום. איזהו סייג שעשה אדם הראשון

אבות דרבי נתן פ"ב

איזהו סייג שעשתה תורה לדבריה. הרי הוא אומר (ויקרא יח) וא"ל אשה בגדת טומאתה לא תקרב ^י יכול יחבנה וינשקנה וידבר עמה דברים בטלים. ^{יא} ת"ל לא תקרב. יכול ישן עמה בבגדיה על המטה. ת"ל לא תקרב. יכול תרחוץ בפניה ותכחול

